

cenou dražbou mlýna až do pravoplatného rozhodnutí sporu o žalobě té zahájeného, dosud však neskončeného. Jest to tedy žaloba oposiční ve smyslu Šu 35 ex. ř., která může mít v zápětí zrušení, po případě odklad dražebního řízení jen potud, pokud bylo zahájeno pro pohledávky 17.000 Kč a 13.000 Kč, jež však neúčinkuje na postup dražebního řízení, zahájeného pro pohledávky jistin Městské spořitelny v B. 150.000 Kč a 300.000 Kč, ve kterémž dlužno dle Šu 206 prvý odstavec ex. ř. pokračovati dále. Právem vyhověl proto rekursní soud rekursu vymáhající věřitelky Městské spořitelny v B. a zamítl změnou usnesení první stolice dlužníkův návrh na odklad dražebního řízení pro řečené kapitálové pohledávky. Tím stala se bezpředmětnou, jak správně uvádí rekursní soud, dlužníková stížnost do povolení odkladu dražebního řízení, vedeného pro vykonatelnou pohledávku téže spořitelny jménem dlužných úroků 13.000 Kč, pokud se stalo pod podmínkou složení jistoty 500.000 Kč, neboť když dražbu nutno provést pro vykonatelné kapitálové pohledávky 150.000 Kč a 300.000 Kč, nelze současně ji odložit pro vykonatelnou pohledávku úroků 13.000 Kč, ježto by se to přičilo ustanovení Šu 206 prvý odstavec ex. ř. Správně uvádí dovolací rekurs, že musí přistupující vymáhající věřitel přijati exekuční řízení ve stavu, v jakém právě jest, tím není však nikterak změněno ustanovení Šu 206 prvý odstavec ex. ř., že dlužno v dražebním řízení pokračovati, když nebylo zrušeno neb odloženo ohledně všech vymáhajících věřitelů, leč toliko ohledně některých z nich. I kdyby tedy bylo nutno důsledkem oposiční žaloby zrušiti exekuce k vydobytí vykonatelných pohledávek Dra Viktora K-a 17.000 Kč a Městské spořitelny v B. 13.000 Kč, bylo by nicméně provést dražbu pro vykonatelné pohledávky téže spořitelny 150.000 Kč a 300.000 Kč.

Čís. 6496.

Prozatimní opatření pro jiné nároky, než peněžité, nelze povolit, směřuje-li vlastně k témuž účelu, jehož má být dosaženo žalobou.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1926, R I 945/26.)

Cizozemská firma S. tvrdila v žalobě proti tuzemské firmě N., že firma N. uzavřena s ní smlouvu, podle které se jí zavázala, že nebude nabízet aniž zhotovovati přístroje systému Barbetova pro jiné země než Československo, Maďarsko, Rakousko a Jugoslavii, dokud se jí nedostane v každém jednotlivém případě svolení firmy S., a že nebude vyráběti a prodávati jiné přístroje, ve smlouvě blíže uvedené, než pouze přístroje soustavy Barbetovy a domáhala se, by žalovaná firma S. byla uznána povinnou plniti smluvní závazky. Současně navrhla firma S. povolení prozatimního opatření nejdéle do konce roku 1928 1. zákazem firmě N., by nenabízela a nezhotovovala přístroje systému Barbetova pro jiné země než Československo, Maďarsko, Rakousko a Jugoslavii, dokud v každém jednotlivém případě nepožádá firmu S. o povolení; by nevyráběla a neprodávala jiných přístrojů, v návrhu blíže

označených, než přístroje soustavy Barbetovy, 2. příkazem firmě N., by vedla speciální rejstřík o objednávkách a by žalobkyni dovolila nahlédnouti do účetních zápisů ohledně prodeje přístrojů s tím, že zákaz (průkaz) pozbude účinnosti, složí-li firma N. jistotu 100.000 Kč. Soud první stolice prozatimní opatření povolil, rekursní soud zamítl návrh na povolení prozatimního opatření. Důvody: Povaha věci přináší sebou, že jako prozatimních opatření může býti použito jen takových prostředků, které nepředbíhají rozhodnutí ve věci samé, a že jmenovitě nelze cestou prozatimního opatření přiznati straně to, čeho může dosíci teprve rozsudkem. Právě o takovéto opatření však jde žalující firmě, neboť se domáhá prozatimního opatření, jež se kryje s obsahem smlouvy, ze které je žalováno, a z části i s obsahem žádání žalobního. Dle toho jde žalobkyni nikoli o to, by svůj nárok do budoucna zajistila, nýbrž o to, by jej cestou prozatimního opatření vymohla, což však dle toho, co uvedeno, přípustno není. Neodpovídá proto napadené usnesení zákonu. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Zákon, připouštěje k ochraně práv ohrožené strany prozatimní opatření, rozeznává dvě skupiny nároků, jednak pohledávky peněžité (§§ 379, 380 ex. ř.), jednak ostatní nároky (§§ 381 až 386 ex. ř.), a stanoví pro každou z obou těchto skupin zvláštní podmínky povolení prozatimního opatření, ale také zvláštní prostředky, jimiž má býti dosaženo účelu, by nárok byl zajištěn. V tomto případě jde o nároky, spadající do skupiny druhé. Dle §u 381 ex. ř. může býti povoleno prozatimní opatření: 1. je-li se obávati, že by jinak soudní vymáhání neb uskutečnění nároku, zejména změnou dosavadního stavu bylo zmařeno nebo značně stíženo, zvláště kdyby rozsudek musel býti vykonán v cizině; 2. je-li zjevno, že jest prozatimního opatření třeba, by bylo zabráněno hrozícímu násilí, neb aby byla odvrácena hrozící nenahraditelná škoda. Těchto podmínek tu není. Tvrdí-li navrhovatelka, že dle smlouvy má proti odpůrci nárok, by nenabízela a nezhotovovala přístroje systému Barbetova pro jiné země, než Československo, Maďarsko, Rakousko a Jugoslaviu, dokud se jí nedostane v každém jednotlivém případě svolení navrhovatelčina, a aby nevyráběla a neprodávala jiné přístroje, v návrhu blíže označené, než pouze přístroje soustavy Barbetovy, tkví již v povaze těchto nároků, že nabídkou a zhotovením oněch přístrojů pro jiné země, pokud se týče výrobou a prodejem jinakých přístrojů, než oněch soustavy Barbetovy, nenastalo pouhé ohrožení nároku, nýbrž již skutečné porušení práva ze smlouvy, z něhož je také žalováno. Při tom jest lhostejno, že v podstatě tytéž nároky jsou v prozatimním opatření časově omezeny a že se odpůrkyni navrhovatelky ponechává, by složením jistoty po případě odvrátila účinky opatření. Domáhá-li se tedy navrhovatelka prozatimního opatření zákazem nabídky neb výroby přístrojů Barbetových pro jiné země než zmíněné, pokud se týče výroby jiných strojů, směřuje toto opatření vlastně k témuž účelu, jehož

má býti dosaženo rozsudkem, a ne k pouhému zamezení, by soudní vymáhání neb uskutečnění nároku nebylo zmařeno nebo značně stíženo. Avšak nepřiléhá ani podmínka Šu 381 čís. 2 ex. ř., která by za stavu věci ještě mohla přijíti v úvahu, totiž, že prozatímního opatření by bylo třeba k odvrácení nenahraditelné škody. Dle smlouvy, již se navrhovatelka dovolává, má jí odpůrkyně platiti za každou objednávku strojů určitou premii. A o tu navrhovatelce dle obsahu podání ze dne 8. června 1926 hlavně jde. Ale, i kdyby se přihlíželo k případné další škodě, vzešlé porušením smluvených zákazů soutěže, která ovšem v návrhu není ani přibližně vymezena, neosvědčila navrhovatelka nijak, že by tato škoda byla nenahraditelnou, naopak připustila sama, že majetkové poměry odpůrkyně jsou takové, že jistota 100.000 Kč prvním soudem jí uložena, nic pro ni neznamena a navrhla, by byla zvýšena na 500.000 Kč. Pokud jde o nároky, by odpůrkyně vedla zvláštní rejstřík o přijatých objednávkách a dovolila navrhovatelce nahlédnouti do účetních zápisů o prodeji přístrojů, pro něž jí byla udělena smlouvou licence, platí o nich totéž, co bylo již řečeno. I kdyby odpůrkyně rejstřík onen dosud nevedla a kdyby byla navrhovatelce odepřela nahlédnouti do účetních zápisů, nebyly by tím tyto její nároky ohroženy, nýbrž přímo již odepřeny a porušeny, a mohla by se navrhovatelka domáhati jich splnění jen sporem, tak jak také učinila. Ztráty těchto nároků netřeba se obávat již se zřetelem k předpisům čl. 28 a 33 obch. zák.

Čís. 6497.

Automobily (zákon ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák.).

Majitel nákladního automobilu ručí rukou společnou a nerozdílnou za zavinění osob, jichž používá při provozu automobilu, i tehdy, jest-li posuzovati nárok na náhradu podle občanského zákoníka (§ 8 aut. zák.).

Ušlým ziskem jest poškozenému hospodáři, že nemohl nadále vykonávati práce sám, nýbrž byl nucen svěřovati je čeledínu.

Okolnosti směrodatné pro výši bolestného. Vyměření bolestného na základě zjištěného skutkového podkladu jest věcí právního posouzení.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1926, Rv I 295/26.)

Žalobce byl těžce poraněn nákladním automobilem žalovaných. Žalobě o náhradu škody vyhověl procesní soud první stolice potud, že přiznal žalobci kromě jiných položek, jež tu nepřicházejí v úvahu, bolestné 30.000 Kč a ušlý výdělek 12 Kč 50 h denně. O d v o l a c í soud vyhověl odvolání žalovaných potud, že přiznal žalobci bolestné pouze 24.000 Kč. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání ani té ani oné strany.

D ů v o d y:

Lichou jest námitka, že nebylo užiti na případ, o nějž jde, zákona ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. z., poněvadž jde o silostroj nákladní,